

راغله محبوبا و مینا نوتہ

رایہ وادی سوخت و سائل نوتہ

چینا زوکی نازنین درہ

ناری مگلووم و کدر در نوتہ

رایہ و پل رنگین رنگین جاموں در

چو وہ خوشالی سوہ نیک پند نوتہ

یو گجای چی کی شایہ

بناہی در وازی سوی نماز نوتہ

زہ کبلا القیوم شفیق سلام و ایم

تلاہ حقیقت و شایہ نوتہ

☆ دزړه تپ

زه چه د عشق غم لرم دامی افتخاره
غم پر هر قدم لرم ستا پر هره لاره
سینه می ستاله غمه خوړینه راځی د وټنکوسره وینه سترگی راواړوه په مینه
زړه درهم برهم لرم ستاله انتظاره
عاشقی ستا کړمه رنځوره تپ د زرگی می سوناسوره طبیبه ډیریم ناصبوره
چغی صبحدم لرم زه عندلیب واره
کوگل می پوخ سواندرونه په تناره کی دبیلټونه ته می لیلایه ده دی مجنونه
تارنگه صنم لرم وبه سی دیداره
ناستیم دورځوپه محراب کی مطالعه ستاپه کتاب کی تسبیح د زلفوپه طناب کی
زه لوح و قلم لرم کارمه اشعاره
بسته ما خلاص که له کمنده جانانه تنگ سومه له ژونده علاء الدین یم ارزومنده
طمعه دکرم لرم زماد مینی یاره

ر ساق جساب له سپينه مخه

دساقی پیرزوینه

وکه دماسره امداد ها ها ها

ساقی په جام دسرولبانومی که یاد

راسه زماپه حال خبره دسترگوتوره دزړه سره وکه پرماباندي نظره

دشیرینونارې وهم لکه فرهاد

راسه زما دزړه ملهمه وکه پرمالطف وکره ژرمي که خلاص له دردوغمه

خپله جانانه هیردي یم که دي پیاد

له زړه می نه وزې یودمه تایادوم پرهرقدمه تاوولي هیرکرمه صنمه

باره به نه کرم په خوبانواعتماد

سوی نارې وهم مدامه تېري ولاړ یم نارامه راکه ساقی دلېو جامه

ژرسه اوبه می که زما دزړه مراد

راسه زما درنخ طبیبه واوره نارې دې شکیبه ژوندون می تنگ سوله رقیبه

عمرمی ټول په انتظارکی سو برباد

وکه نظرماه جبیننه پراهامی علاؤ الدین راسه زما دزړه تسکینه

مخ رابنکاره که ستاپه دیدمی که آباد

سوم کباب بہتاب واخله نقاب جناب له سپینه مخه

صنعت اعداد

سپین مخ

محبوباراسه په فراق دي سوم کباب بہتاب واخله نقاب جناب له سپینه مخه
ترخوبه یمه دمجنون په شان خراب تراب واخله نقاب جناب له سپینه مخه

محبوباراسه په فراق دي سوم محزون مجنون یم جگرخون بہلتون کریمه لرزان
راپوري تریخ سودغه خپل شیرین ژوندون سکون په زړه زبون میگون راکه لبان

دارودوا می بله نسته په هیخ گون اکنون زړه می درون بیرون سوي سوزانه
ساقی یواری که دوصل په شراب سیراب واخله نقاب جناب له سپینه مخه

محبوباراسه په فراق دي سوم فرهادبرباد وکه امداد فریاد می شب وروزه
ورخی کمان بانو خدنگ لکه اوتاد فولاد سترگی صیادجلاد کریم سینه سوزه

لکه مجنون پر صحرا گرزم نانباد افتاد پیر پرده بہداد ایداد ای دلفروزه
لکه ماهی سومه دؤبنکوپه دریاب غرقاب واخله نقاب جناب له سپینه مخه

محبوباراسه په فراق دي سومه سکورتکتوروسوم په اور سرخور لکه فروانه
بلبل مثال یم مدام په شروشور پروزور پروت یم نسکور شبکور خانه ویرانه

ستاڀرياري باندي مي پريڻوڪلي کور لانور وڙمه پڳورهر لور لڪه ديوانه
له هري خوامتوجه راته عذاب عتاب واخله نقاب جناب له سپينه مخه
محبوباراسه په فراق دي سوم هلاڪ غمناڪ مرمه بيباڪ پر خاڪ حال مي بتردي
راخه وڙي عقل وفڪروادراڪ خوراڪ يم سپينه چاڪ تڻاڪ زڙه مي پڙهري
چه په وجودڪي واسطه ده دافلاڪ املاڪ تاج دلولاڪ دپاڪ نبي پرسردي
زه يم شيدا لڪه بلبل ته ئي گلاب نواب واخله نقاب جناب له سپينه مخه
محبوباراسه په فراق دي سوم حزين غمگين علاؤ الدين مسكين يمه مجروح
سپين دي رخسار توردې زلفان دي لونگين مشكين لب انگين شيرين جام صبح
وڪه نظر زما پر حال اي نازنين رنگين گل دنسرين سيمين راحت روح
علاؤ الدين وائي بنائسته ئي تر افتاب مهتاب واخله نقاب جناب له سپينه مخه

زخمي ڪُگر

ستاد عشق په خنجر مي زخمي سو ڪُگر در بذر خاك په سر سوم مجنون د صحرا
زه بنده هميشه په فرياديم داغيار و د لاسه برباديم زه هر غم لره سنگ بنياديم
دزر گوتهي پرسر مي وهي په نشتر نسته پيرو و ډاڪټر نه مي دم و دوا
نه په خوب چاليدلي داغم دي نه په وينه د چاسره ضم دي زما مملڪري قدم پر قدم دي
يم په نم ليمه تر ترمجنون حال بتر د فراق پر مجمر سپلني سوم بيتا
عاشقي د غم و خزانه ده زما سينه په دي غم پيمانه ده ديرونه مي داورتاؤ خانه ده
تارونارمي بشر گڏهه شورويه شر خدايه جو رسو محشر فضل وكي پرما
لکه قيس په ليلا پسي ڙاڙم يونظر در حمت درخه غواڙم په واروار خالي لاس بيرته ولاڙم
راغلم بيا ستا پر در په زاري سرتور سر ربه و کي نظر يم په خوف ورجا
زه علاؤ الدين مرگ ته تشکيل سوم دقاتلو چشمانو قتل سوم نن په ضرب الامثال کي تمثيل سوم
اي مازاغ البصر لږ خو وکله نظر
يم روان مخ پر بر الهامي بينوا

مناجات بدرگاه قاضي الحاجات

په شور په غوغايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 الهي پناه راكي دگناهوله خواري
 هميش لاس په دعايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 جاري مي دزړه ذكر كي چه نه سمه غافل
 په خوف وپه رجاييم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 چه وائي مرحبا مرحبا حوري دجنت
 الحمد لله وايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 هغه تنگه دوري مي هم فراخه ميداني كي
 بسجده وارخطايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 الهي دگناهوپه درياب كي يمه غرق
 بپناهيم په تمنايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 داخل مي په بيرغ كي دنبي آخر زمان
 زه ستاد درگدايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 هم تول مي په تاله كي دنياكيو كي سنگين

عاجزه بنده ستايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 بنده په سرتور سر يمه كوم درته زاري
 له هره مصيبتته هم دبدوله ياري
 هرکله چه مي روح له تنه کاري عزرائيل
 مغلوب مي كي شيطان چه ايمان يوسمه کامل
 وروح ته مي كي خلاصي دروازي ستاد رحمت
 رَاضِيَةً مُرَضِيَةً مَطْمَئِنٌ په هر نعمت
 هم تور لحد مي خدايه ستا په فضل نوراني كي
 پرسوال دملکينوراته جوړه آساني كي
 پرلار دپل صراط مي داسي تهر كي لکه برق
 دحق ودباطل سره کولائي نه سم فرق
 بپناهيم ورخ چه لمريوه نيزه سي پر اسمان
 روزي مي مغفرت كي چه مغفور سم په غفران
 غني خدايه عملنامه مي را كي په يمين

په سوال درته ولاړيم **الهامي علاؤ الدين**
 ملنگ ستاد درگاه يم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا

دښت و صحرا

مجنون يمه رسوا	په عشق کي دليلا	تنها گرزم تنها	پر دښت و پر صحرا
دار و راکه طبيبه	رنځور يمه ناچار	زما زړه ته قريبه	په زړه کي مي پرهار
زما دسترگو توره	ميين يمه پرتا	نظر و که پر ما	ژوندون مي سو خراب
ترتادي نذرانه سم	بيلتون دي کرم کباب	يوار راته و گوره	له غمه دهجران
فرهاد يمه شيريني	کوم شور و غوغا	سرې سترگي په ژړا	نخاونده ذوالجلال
پرمخ باندي شيداييم	راواړوه چشمان	آخربه ديوانه سم	مجروح علاؤ الدين
	ارمان مي پردنيا	ستادوي سترگي شهلا	
	وصال غواړم وصال	خورک مي دزړه ويني	
	څوک مه کي مبتلا	په دارنگه بلا	
	ديار ماه جبين	دو صل په سوداييم	
	لر مه تمنا	ديدن ته ده اشنا	

ياکشکي هميشه وائي دجانانه سره ناست
 مجروح علاؤ الدين دي
 مجبوريم محامح به پيسوم وره درخواست
 په عشق کي دي غمگين دي
 له غمه مي زړه شين دي
 نه مي صبرسته نه تاب

دخورو... زړو طبيب

زه ستاده درملنگ يم ته سردارئي حبيبه
 زبون لکه مجنون يم دليلاپه محبت
 زه ستادعشق بيدل يم ته دلدارئي حبيبه
 په طمع ستادوصل يم راغلي زه غريبه
 زه ستادباغ بلبل يم ته گلنارئي حبيبه
 پرگرزم پروانه غوندي راوړم پرسينه داغ
 زه ستايرمخ عاشق يم ته نگارئي حبيبه
 دحسن پرلمبودي يمه سوي سوزاني
 زه ستادنورپتنن يم ته منارئي حبيبه
 چولونه ومزلونه دغه ستاپه اشتياق

زه ستاده درغلام يم ته بادارئي حبيبه
 نظرراباندي وکه ژوندمي ډيردي په زحمت
 دو بنکوپرخائي ويني تويومه دحسرت
 علاج دهرمرض لرې دخوړو زړو طبيبه
 هميش مي سوي چغي دي په شان دعدليبه
 معموره ئي په حسن بنائسته مخ دي خراغ
 داستاله دردوغمه يوگري نسته فراغ
 دسترگووظيفه مي سوه پيوسته گرياني
 پرخنگ راسره کبنيه زماياره نوراني
 ترخوبه گلومه لوړي تندي دفراق

زه ستادبندبندي یم ته مختارئي حبيبه
درب دپاره خلاص مي که دوصل په کومکه

په غاړه کي راولويدوخلور کونجه آفاق
بندي سومه جانانه ستادهجرپه لومکه

علاق الدين وائي زمادسترگومرد مکه

زه ستاپه غموباريم ته غمخوارئي حبيبه

۱۸۱

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**